

get, er det begrundet i, at man ikke har forstaaet det rigtig, og her er altsaa det Samme Tilfælde som altid, naar Sligt indtræder.

Formanden (Krabbe): Det forekom mig, at det ærede Medlem forrige Gang, han havde Ordet, talte under den Forudsætning, at det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), var et Underændringsforslag til Ændringsforslaget om Gjennemførelse af en Bevillingsmyndighed. At dette ikke er Tilfældet, gjorde jeg det ærede Medlem opmærksom paa, da det ærede Medlems Foredrag gav nogen Anledning til at tro, at han gik ud fra en urigtig Forudsætning.

Roch: Hvis det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem udtalte, at han ikke har yttret sig paa den Maade, som jeg havde Anledning til at tro, er det en Selsøjlge, at de Bemærkninger, der fra min Side bleve knyttede dertil, gavne Begrundelse, men Rigsdagsstidenden vil jo vise, om det er mig, der har misforstaaet det ærede Medlem, eller om det ærede Medlem er kommet til at sige noget Andet, end han mente.

Berg: Det ærede Medlem fra Odense (Roch) ytrede, at det for Kjøbstadernes Repræsentanter maatte være et uheldigt Ændringsforslag, der fra de ærede Forslagsstillere forelaa. Jeg veed nu ikke, at dette Folkething tæller færre Repræsentanter for Kjøbstadene i sin Midte ligesaa lidt som færre Repræsentanter for Landboerne. Jeg mente, at vi vare Folkerepræsentanter og havde Alle lige Forpligtelse til at tage Hensyn til Befolkningens Larm, at vi altsaa maatte stræbe efter det, det er billigt og retfærdigt i og for sig uden Hensyn til, hvilke enkelte Stænder der kunde antages at faae forholdsvis mest Gavn af Forandringen. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ogsaa vil erkjende denne Betragtningens Rigtighed. Jeg er Kjøbstadrepræsentant, men jeg er ogsaa Landboernes Repræsentant, og jeg vil ogsaa lige overfor dette Forhold udtale mig i den Retning, at jeg vil søge for mit Vedkommende at finde, hvad der her er rigtigst og billigst for os at gjøre og for mig at være med til. Jeg vil antage, at der kan være enkelte Tilfælde af en saadan særegen Natur som det, der ligger til Grund for det oprindelige Lovforslag, der kunde give Verettigelse til at vedtage en Undtagelseslov, idet disse Tilfælde ere saa dybt og personlig indgribende for ganske enkelte Medborgere, at der er skjøn som Grund til at finde en eller anden Udvei til en vis Imødekommen mod disse enkelte Medborgere. Men jeg vilde dog sætte Pris paa, at man gik til en Undersøgelse af disse enkelte Til-

fælde, efter at der var givet en vis Frist, for at disse Enkelte kunne komme frem og tale deres Larm, ikke blot den eller de Enkelte, som kunne have henvendt sig til de ærede Forslagsstillere, men Alle, — det er jo en almindelig Overveelse værd, hvad der taler for, og hvad der ikke taler for at vise Imødekommen i disse enkelte Tilfælde — og at der da kunde blive givet en Lov med personlig pointeret Indhold angaaende disse enkelte Tilfælde. Det er en anden Vej end den at give en almindelig Bestemmelse som den, der indeholdes i det oprindelige Lovforslag, og jeg vil antage, at der vilde kunne blive skiftet saaledes, at man ikke gik Nogen for nær. Med Hensyn til Hovedændringsforslaget vil jeg sige, at, hvad enten man var for eller imod den Forandring, der er stillet i 1873, er det sikkert, at Forandringen førtes igjennem efter en omhyggelig Overveelse fra mange Sider, efter en Overveelse i Kjøbstadene specielt ligesom ogsaa efter en Overveelse fra Regeringsmagtens Side og efter en omhyggelig Overveelse fra det her i Thinget nedsatte Udvalgs Side, samt efter en meget udførlig Forhandling derom. Dette Resultat, man billige det nu, eller man billige det ikke, vil jeg — for blot at tage de konstitutionelle Grunde — af konstitutionelle Grunde ikke være med til i Hui og Hast paa Grund af et privat Lovforslag at kuldfaste. Selv om jeg maatte være en nok saa bestemt Modstander af den Forandring, der stete i 1873, som Nogen kan være, vil jeg dog sige, at en hovedfulds Fremgangsmaade vil jeg ikke være med til at anvende, naar en saadan erhvervet Lovbestemmelse, der dog virkelig angaar ikke uvæsentlige Interesser, skal ændres. Altsaa allerede alene af konstitutionelle Grunde vil jeg være imod de under Nr. 1—3 stillede Ændringsforslag. Skulde man i det Hele komme til at forandre Loven, er jeg tilbøielig til at tro, at der er andre Punkter i Næringsloven, der trænge ligesaa meget til en Overveelse som dette. Det er vel nok muligt, at en saadan Overveelse delvis vilde kunne føre til et andet Resultat, saaledes med Hensyn til Spørgsmaalet om at nedlægge Markederne, hvor til man gik for endel Aar tilbage, og med Hensyn til hvilket Punkt der hos mange Borgere i Byerne og hos Mange paa Landet kunde føles Trang til en fornyet Overveelse. Jeg udtaler ikke her nogen personlig Anskuelse i den Henseende, men jeg omtaler de Stemninger, de Betragtninger, der finde Sted med Hensyn til adskillige enkelte Punkter af Næringsloven. Vil man derfor gaa videre end til en grundig personlig Undersøgelse af enkelte Undtagelsestilfælde, vil man altsaa gaa til en Ændring i de Principer, der ere blevne flaaede fast i Loven af 1873, saa forekommer det mig, at det maa være i Regerin-